

[Kirkegaard.]

Det må vi se at finde ud af i det udvalg, vi regner med bliver nedsat.

Mose Hansen: Den produktivitetsforøgelse, der har fundet sted inden for jordbruget i de senere år, skyldes mange samvirkende omstændigheder, som jeg ikke ved denne lejlighed skal komme ind på, men en af disse faktorer er uden tvivl den betydelige udvikling, der efter sidste krig har været med hensyn til anvendelse af kemiske midler til bekæmpelse såvel af ukrudt som af skadedyr m. m.

I forbindelse med jordbrugets stigende anvendelse af pudder- og sprøjtegifte og hormonpræparater rejser der sig ofte blandt forbrugerne kritiske røster over for landbrugets og jordbrugets produkter, og der opstår frygt for, at de pågældende midlers skadevirkning på ukrudt og skadedyr m. m. kan give skadelige bivirkninger på mennesker og dyr, der optager små restkoncentrationer gennem produkterne, selv om det farlige og aktive stof ved optagelsen i planterne efter en tids forløb er nedbrudt til ufarlige forbindelser.

Mit parti ser med velvilje på de ønsker, der fremsættes om en undersøgelse af forholdene og af, om de gældende regler for præparaternes anvendelse er tilstrækkelig effektive til at sikre, at ophobning af restkoncentrationer i mennesker og dyr sker uden skadelige virkninger, og i forbindelse hermed en undersøgelse af de bivirkninger, der eventuelt opstår ved, at jordens dyreliv og plantebestand ændrer karakter på grund af de pågældende midlers anvendelse.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at den redegørelse, som den højtærede indenrigsminister for lidt siden gav tinget, var en ganske klar og meget god redegørelse for disse problemer. Jeg synes, at det, som offentligheden skal hæfte sig ved i denne diskussion, i særdeleshed er den højtærede indenrigsministers redegørelse og, kan jeg føje til, den ganske udmærkede redegørelse, som det ærede medlem hr. Chr. Thomsen gav vedrørende sprøjtemidler. Jeg vil da også gerne tilføje, at jeg mener, at skal en sådan undersøgelse foretages, bør den ske på meget bred basis; det vil sige, at jeg anser det for givet og ønskeligt, at alle berettigede interesser bliver repræsenteret, idet der

knyttes sig betydelige produktionsmæssige interesser og spørgsmål om kvalitetsforbedringer til de pågældende præparaters anvendelse, og at de mange problemer, der rejser sig i tilknytning til præparaternes brug, bør undersøges også i forbindelse med dem, der daglig anvender præparaterne, altså jordbrugerne og kemikaliefabrikkerne. Hvilke resultater der kommer ud af en sådan undersøgelse, og om undersøgelsen resulterer i en skærpelse af reglerne for præparaternes brug, kan ingen på forhånd vide noget om.

I denne forbindelse mener jeg, det er på sin plads at sige til modstanderne af præparaternes brug overhovedet, at de i deres sikkert velmente, men stærke agitation ikke må føre os over i den anden grøft, så at manglende bekæmpelse af skadedyr og ukrudt m. m. fører til stagnation i produktionen og til, at balancen i naturen forrykkes til ugunst for frembringelsen af den nødvendige produktion i samfundets og menneskehedens interesse.

Det er min opfattelse, at der i høj grad er uenighed blandt de forskellige landes videnskabsmænd, når det gælder bedømmelsen af de anvendte pudder- og sprøjtegiftes og hormonpræparaternes farlighed med hensyn til de restkvanta og bivirkninger, der kan opstå ved anvendelsen af de produkter, der kommer fra jordbruget, efter at disse præparater er anvendt på afgrøderne. Dette forhold ses tydeligt, når man studerer de enkelte landes lovebestemmelser for præparaternes anvendelse, f. eks. vedrørende tiden fra midlernes anvendelse til bekæmpelse og til den pågældende afgrødes frigivelse til forbrug, altså disse sprøjtningsfrister, som den højtærede indenrigsminister var inde på.

Ud fra dette kendskab er det mit indtryk, at vi her i Danmark gennem landbrugsministeriets giftnavn og under sundhedsstyrelsens ledelse har undersøgt spørgsmålene meget nøje med hensyn til restkoncentrationer og bivirkninger og derefter givet de forskrifter, der i dag er gældende, og som allerede nu i mange tilfælde er noget strengere end i vore nabolande.

Efter krigen er der, som jeg allerede har været inde på, sket en eksplosiv udvikling i brugen af de præparater, som forslaget til folketingsbeslutning omfatter. Ofte er denne udvikling presset frem på grund af en nød-